

VERSCHIJNT

Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

ABONNEMENTSPRIJS:

voor 's Gravenhage per 3 maanden f 4.50.
 voor de overige steden des Rijks 5.50.

ZATURDAG 13 JANUARIJ.

UITGEVER DIRECTEUR:

C. H. SUSAN, Jr. te 's Gravenhage.

Hoofd-Correspondenten M. Schooneveld en Zoon,

Beuresteeg, Amsterdam.

Brieven franco aan het Bureau De Grondwet.

Jan Hendrikstraat, n°. 259.

PRIJS DER ADVERTENTIEN

Van één tot zes regels.

Voor elk regel meer.

Behalve de 35 cts. zegelgeld.

Aankondigingen van geboorte, huwelijk en overlijden
 worden geplaatst tegen betaling van f 1, het zegel
 regt daarvoor begrepen.

De Minister van Justitie, sedert April 1853 in alles
 van de tegenovergestelde rigting, in den jongsten tijd
 verheven tot "hertog der volkharding", gaat ook al met
 den tijd mede, en wil bij zijne vooruitstrevende ambt-
 genooten van Finantiën en Koloniën niet achterblijven.

Ook hij heeft willen toonen, dat hij tot de "Know-
 nothings" behoort.

In 1848 wist de Minister van Justitie bijv., haarfijn
 uiteen te zetten, hoe eene nieuwe regterlijke organi-
 satie, volgens de nieuwe Grondwet, zou moeten wor-
 den ingerigt. Alles was tot het voorstellen van die
 organisatie gereed; de Minister rekende zelfs de Na-
 tie tot met halve centen vóór, hoe veel zoodanige in-
 rigting zou kosten; hoeveel geld, ten gevolge van het
 door den heer VAN HALL dezer dagen zoo gepersi-
 stelde stelsel: "bezuiniging door vereenvoudiging", de
 Natie in den zak zou kunnen houden.

Vraagt men zes jaren later, in 1854, den zelfden
 Minister van Justitie: wanneer komt eene regterlijke
 organisatie? het antwoord is: "weet niet."

Hoe zal zij althans worden ingerigt? "weet niet."

Wat zal ze kosten? "weet niet."

Zal er bezuiniging uit voortvloeijen? "weet niet!"

De vooruitgang is zeer merkbaar.

Wij vinden in de *Utrechtsche Prov. en Stads Ct.*
 van gister een ingezonden stuk, waarin bestreden
 wordt de gewoonte, sedert eenige jaren, naarmate
 meer de parlementaire usances en vormen bij ons in-
 gang vinden, in gebruik gemaakt, om in de Tweede
 Kamer het woord te rigten tot "Mijnheer de Voorzitter."

De schrijver van het stuk acht dat gebruik noch
passend! noch *Grondwettig!* Hij eindigt zelfs met de
 vraag: "of het Engelsche gebruik, hier ingevoerd,
 ook de strekking heeft, om langzamerhand de eigen
 werking des Konings weg te cijferen, om, zonder
 magtiging des Konings, wanneer men eens weder
 aan de groene tafel zal zitten, eigenmagtig te kun-
 nen handelen?"

Wat kan de partijzucht niet tot het begaan van zin-
 nelooze streken verleiden!

De formule van "mijnheer de Voorzitter", gebezigd
 in de Tweede Kamer, als middel, om te komen tot
 eene wegcijfering van de magt des Konings!

Het is, om zich ziek te lagchen.

Maar wat niet het minst grappige is van de zaak,
 is, dat én schrijver én *Utrechtsche Ct.* beiden "som-
 mige leden der Kamer" op het oog hebben, en niets
 minder doen, dan den heer Thorbecke en de Consti-
 tutionele leden insinueren, alsof zij, door de toespraak:
 "mijnheer de Voorzitter" te bezigen, eindelijk trachten
 te komen, wanneer men eens weder aan de groene tafel zal
 zitten, tot wegcijfering van de magt des Konings!

Schrijver en *Utrechtsche Ct.* hebben evenwel beide
 over het hoofd gezien, dat de formule algemeen in ge-
 bruik is; dat zoowel BAUD als ZIJLKER, MACKAY als
 VAN HOËVELL, GEWERS VAN ENDEGERST als STORM,
 SCHIMMELPENNINGK v. D. OIJSE als THORBECKE zich
 dagelijks daarvan bedienen.

Wat meer is: wij hebben "reeds aan de groene tafel
 zitten" mannen, die allen, wanneer ze spreken, twin-
 tig malen in één speech "mijnheer de Voorzitter" zeg-
 gen, en de heeren VAN HALL en FORSTNER niet het
 allerminst.

Wij voorspellen dan ook eene groote sensatie door
 het geheele land, wanneer nu, door ons orgaan, be-
 kend zal worden,

dat al de partijen, in de Tweede Kamer vertegen-
 woordigd

het ministerie van de tegenovergestelde rigting,
 het bezigen van de formule: "mijnheer de
 Voorzitter"

er op toelaggen, om langzamerhand de
 magt des Konings weg te cijferen!!!

Indien de anti-revolutionnaire leden zich niet me-
 nigmaalen aan dezelfde formule bezondigd hadden: wij
 zonder met grond mogen verwachten, dat de *Neder-
 lander*, in verband met de historisch-nationale rigting
 een "nationaal protest" tegen den parlementairen "ne-
 velmoed" van het "mijnheer de Voorzitter" zou uitlokken.

Wij hebben eergister (No. 507) als prijsvraag voor
 het herboren Instituut opgegeven, de definitie van de
 partij, waartoe de heer VAN HALL verklaard heeft te
 behooren, namelijk tot de *constitutioneel-monarchaal-
 constitutionnelen*.

Door eene vergissing evenwel is de plaatsing der
 woorden verkeerd geschied.

De heer VAN HALL heeft verklaard te zijn een voor-
 stander van eene *monarchaal-constitutionele-monarchie!*
Monarchaal-constitutioneel is vrij duidelijk; maar
 wat *monarchaal-constitutioneel-monarchaal* is, schijnt
 ons minder verstaanbaar toe, en de studie van het
 nieuwe Instituut overwaardig.

De toekomstige leden van die Instelling kunnen de
 merkwaardige phrase (niet à effet?) vinden, in Bijblad
 26ste vel, 1ste kolom.

Met betrekking tot de houding van de Regering in
 zake "belasting-vermindering" leverden wij dezer dagen
 een betoog, waarvan het volgende de slotsom was:

Dat de beloften (der regering) in gewigt klommen, naarmate
 de kracht der oppositie grooter wordt, en dat, derhalve, de
 geheele sympathie voor vermindering van lasten neêrkomt op de
 zucht, om, ten koste van transactie en het opgeven van eigen
 beginselen, aan het Bewind te blijven, zonder daarom eene
 eigenlijke regering te zijn, die de impulsie aan de leiding van
 's lands zaken geven kan, maar die der oppositie volgen moet.

"Hetgeen de Grondwet goedvindt haar betoog te
 "noemen" — zegt de *Nederlander* — is hetgeen even-
 zeer het betoog van de *Nederlander* kan worden ge-
 "noemd."

Wij zijn dus omtrent het *onvermogen*, ten aanzien
 der *stelselloosheid* der Regering homogeen.

Er is echter één verschil, zegt de *Nederlander*.

Wij veroordeelen het Gouvernement, en de *Neder-
 lander* wil, "eer ze ter veroordeeling zich bevoegd rekent,
 "de inlichtingen afwachten der Regering, omtrent eene
 "handelwijze die haar bevreemdtd."

Het verschil is duidelijk.

Wij veroordeelen de taktiek, om steeds te beloven
 en steeds meer te beloven. . . en niets te doen.

De *Nederlander*, aan de anti-revolutionnaire poli-
 tiek getrouw, verklaart zich steeds *incompetent*, wil
 altijd *afwachten*, ondersteunt intusschen eene rigting,
 die wordt *afgekeurd* en helpt, zoo doende, tot *stand
 brengen*, wat ze naderhand, *halve brandmerkt*.

Denkt bijv. aan de wet op de kerkgenootschappen.

Ook *incompetent*,

Ook *afwachten*,

Ook *vóór stemmen*.

Daarna, wat tot stand gebracht is, met de scherpste
 geesels der critiek tot den dood afmartelen.

Niet onaardig is de wijze, waarop de *Nederlander*
 het gedrag der Regering, ten aanzien der verminde-
 ring of afschaffing van belastingen, verdedigt.

Zij zegt: "De taak der oppositie is doorgaans min-
 der zwaar dan die van het Bewind."

Doorgaans: wij gelooven, dat de zwaarte afhangt
 van de kracht, die het Bewind bezit.

Zeker, het tegenwoordig Bewind is te zeer geneigd
 tot transactie, om een *krachtig* Bewind te kunnen heeten.

De taak der oppositie is gemakkelijk; als zij *vóór*

het algemeen belang strijdt; dat is de gewone taak der
 constitutionnele partij.

Niet alzo die der anti-revolutionnaire, wier strijd
 en oppositie steeds was, is en zijn zal voor *bijzondere
 belangen*.

Dan is de taak zwaar en op hare vervulling is niet
 te rekenen.

De geschiedenis dier partij geeft ons tot die op-
 merking regt.

Zij kon haar doel niet bereiken *vóór*, ook niet na
 de April-beweging.

Geen wonder, dat voor haar de taak van het Be-
 wind minder zwaar schijnt dan van hare oppositie;
 maar zwaarder tegenover de taak der oppositie van de
 constitutionnele partij.

Geen wonder, dat zij zich jaloersch betoont over de
toegeeflijkheid der Regering aan de eischen der oppo-
 sitie, niet slechts ten aanzien van afschaffing van be-
 lastingen, maar ook in menig ander opzigt.

Evenwel, de anti-revolutionnaire partij kan, beter
 dan eenig andere partij, bevroeden, waarom wij op de
beloften van dit Ministerie zoo weinig staat maken. Wij
 wachten steeds en liever op *daden*.

Dat was trouwens ook de houding der anti-revolu-
 tionnaire partij sedert eenige maanden, nu de *beloften*,
 bij de April-beweging gegeven, na de April-beweging
 hebben gefaald.

Men wordt door ondervinding wijs, niet waar?

Nadat wij de zeer aanprijzende beoordeeling hadden
 overgenomen, die de *Nederlander* heeft gegeven van
 het werk van Dr. VAN HOËVELL: "Slaven en Vrijen
 onder de Nederlandsche Wet", voegden wij daarbij de
 volgende opmerkingen:

Het komt ons voor, dat in deze beoordeeling duidelijker dan
 ooit de ware reden doorschemert van des heeren GROENES affre-
 ding als lid der Staats-Commissie voor de emancipatie der slaven.
 Althans meenen wij, dat, nergens in de *Nederlander*, tot dusver,
 zóó onbewimpeld is te kennen gegeven wat men verlangt, en dat
 de Staats-commissie daaraan niet voldoet.

Eene vraag evenwel.

Is het, bij al de sympathie voor de zaak, die aan gene zijde
 niet te loochenen valt, niet te betreuren, dat men de noodige
 hulp niet verleent, om doortastend te werk te gaan; om, in de
 allereerste plaats, den slagboom te doen vallen, die, zoolang
 hij bestaat, elke emancipatie verhinderen zal?

Nu zegt de *Nederlander*, met het oog op de laatste
 zinsnede: "Gaarne zouden we, om te kunnen antwoor-
 den, de vraag in minder raadselachtige uitdrukkingen
 "gesteld zien."

Zijn de uitdrukkingen waarlijk, voor de *Nederlander*,
 zoo raadselachtig?

Wij willen het aannemen; en alvorens dan meer
 duidelijk te spreken, verzoeken wij de *Nederlander*, eens
 na te slaan, wat de Minister van Koloniën bij ver-
 schillende gelegenheden over de emancipatie heeft ge-
 zegd, vooral wat, in de laatste plaats, geantwoord is
 aan den heer VAN DER OUDERMEULEN; een en ander
 te toetsen aan eene *eerlijke* uitvoering van een aange-
 kondigd voornemen, en te vergelijken met de houding
 der anti-revolutionnairen *vis-à-vis* den Minister van
 Koloniën.

Na dezen arbeid vleijen wij ons, dat de *Nederlander*
 onze uitdrukkingen niet langer "raadselachtig" vinden
 en geene nadere verklaring verlangen zal.

De anti-revolutionnaire partij, verpoocht in geen
 geval, het hoofdkenmerk van haar karakter.

Ook in de gewigtige zaak van de vermindering der
 lasten van de Natie, heeft de *Nederlander* het stelsel
 van verdachtmaking.

Immers lezen wij in No. 1393:

De oppositie is overtuigd van de noodzakelijkheid om het
 Bewind te hervormen;

Om voortaan af te schaffen; Hog meer, hoe liever; Hoe ver, hoe liever.
Derhalve de Regering moet ondergeschikt worden aan de drifkracht der oppositie, en deze vindt, in de populariteit van elk voorstel tot minder betalen, genoegzamen steun.
De berekening is uitmuntend.
Omverwerping van het Ministerie thans zou te vroeg zijn.
De oppositie is niet magtig genoeg om zich, al kwam zij nu aan het Bewind, in het Bewind staande te houden.
Wel meent zij het Ministerie tot toegankelijkheid, in al hetgeen haar goed dunkt, te kunnen dwingen.
Aan haar zal ook, hetgeen zij door het Bewind verrigt in rekening worden gebracht. Is het Ministerie weerbarstig, des te meer zal verandering worden verlangd.
Eer en volksgunst en, althans bij de verkiezingen van 1856, het hoog gezag zal het deel der oppositie zijn.

Denk aan de oppositie van den heer Groen c. s. van 1849—1853; denk vooral aan de April-beweging, en gij vindt door het orgaan der anti-revolutionnaire partij haar eigen beeld, haar beginsel en haar plan geschetst.

Vergeet niet het antwoord van de Costa op de vraag: Wat nu? in April 1853, en het antwoord op die vraag: Wel, wat anders dan een Ministerie Groen, en die afteekening is volmaakt gelijkend.

Voor de oppositie is er dus één stelregel: drijven, voortdrijven en doordrijven van 't geen zij goedvindt.

Bleef die stelregel niet, ook na 1853, in praktijk? Ook voor iedereen, die door het uitzicht van minder betalen bekoord is.

Ja ook voor hen, die zich laten beangstigen of vervaard maken door noodkreten van verkorting der godsdienstvrijheid, of door boemannen tot episcopobie worden bewerkt.

kan er slechts ééne zeer eenvoudige les zijn: maak van stem- en petitierigt ter ondersteuning van de oppositie gebruik.

Maar die les is duur betaald; want het Volk werd bedrogen.

De opwekking tot den strijd voor het protestantisme werd gepopulariseerd en vond genoegzamen steun en weerklink; maar heeft zich ontwikkeld in een meer algemeen besef bij de Natie, dat onder het mom der godsdienst vaak staatkundige bedoelingen worden verborgen.

Wat de anti-revolutionnaire Tweede Kamer-leden dan ook mogen hebben gezegd in het belang eener vermindering van belasting, nimmer hebben zij daarvoor iets gedaan.

Integendeel, werken zij elke doeltreffende vermindering tegen en hun orgaan gaat nog verder; het plaatst zich als het ware op den zetel des Alwetende, om de harten te peilen en de roerselen der daden te doorgronden.

Gelijk men reeds hier op aarde, de schapen van de bokken scheidt, telkens wanneer het eene godsdienstige overtuiging geldt, zoo wordt, op staatkundig gebied, elk beginsel, dat van het hare afwijkt, verdoeld. Verketteren en verdoemen blijven de karaktertrekken.

En de Natie?

Zij heeft aan de anti-revolutionnaire partij eene verhoogde begroting te danken en, de aanstaande beraadslagingen zullen het op nieuw bewijzen: elke heilzame, waarlijk doeltreffende vermindering van lasten, vindt bij die partij geenerlei steun.

In de Morgenster van 10 Januarij wordt eene beantwoording aangetroffen van eene, aan het Israëlitisch Weekblad van 11 Augustus ontleende proeve van de wijze, hoe en in welken zin de wijziging van de wet der Maatschappij: tot Nut van 't Algemeen, door sommigen, voor wie, thans de toegang tot de Maatschappij ontsloten is, opgevat werd, en in welken zin Israëlieten, die zullen toetreden, het christelijk beginsel, bij art. 1 vastgesteld, kunnen opvatten.

De steller van die beantwoording zegt: Het kan echter de vraag niet zijn hoe en in welken zin het christelijk beginsel door dezen en genen, bij zij Heiden of Mahomedaan, Jood of Christen, liberaal, ultra- of anti-liberaal, kan opgevat worden; maar de vraag is en moet zijn: waarin bestaat objectief het christelijk, specifiek christelijk beginsel, en welke zijn de bepaalde kenmerken, waardoor het als zoodanig zich van, en boven alle andere godsdiensten of leerstelsels van godsdienst, onderscheidt?

Bij de bestrijding van hetgeen door een liberaal Israëliet in het Israëlitisch Weekblad was geschreven, kwam zeker te pas de ontwikkeling van hetgeen men onder het christelijk beginsel verstaat; maar als er van kenmerken, ja van bepaalde kenmerken wordt gesproken, waarin de Christelijke zich van en boven andere godsdiensten onderscheidt, daarin bestaande, dat wij (Christenen), alle menschen als kinderen van denzelfden Vader, elkander liefhebben, gelijk Christus, en in Christus de Hemelsche Vader, ons heeft lief gehad; dan moet bij den Israëliet de vragen oprij-

zen, waar blijkt het, niet dat men zulks leert (want dat is eene waarheid); maar dat men zulks zó beoefent en in praktijk brengt; en waarom men juist daar, waar men zegt zich op die beoefening met ernst toe te leggen, den Israëliet door een geest van uitsluiting van zich afstoot, in plaats van tot zich trekt?

Op eene uitstekende wijs behandelt de *IJsselbode* het vraagstuk, waarom het eigenlijk bij het wijzigen van ons belastingstelsel te doen is. Zeer helder en klaar toont het blad aan, dat tegemoetkoming aan de behoeftige klassen wel een middellijk gevolg in het afschaffen of wijzigen van belastingen zijn kan, maar nimmer het doel.

Bij eene hervorming van het belastingstelsel moet dan ook niet gevraagd worden: worden door de afschaffing van deze of gene belasting de behoeftige klassen het meest en regstreeks gebaat?; maar wel door de afschaffing van welke belasting wordt de meeste arbeid vrij gemaakt; de meeste productieve kracht gewekt; de meeste belemmeringen weggenomen?

Dat dit het ware standpunt is, waarop men zich bij de beoordeeling van wijzigingen in het belastingstelsel behoort te plaatsen, betoogt de *IJsselbode* voorts op de volgende wijze:

Wij stellen, bij voorbeeld, dat men is overesengekomen om ten bedrage van 2, miljoen gulden belastingen af te schaffen. Naar het denkbeeld der regering, zou men dan alleen behooren te zoeken naar die belasting, wier opheffing het meest onmiddellijk eenige centen of guldens aan de behoeftigen zou doen besparen; waardoor men dus als het ware eene jaarlijksche aalmoes van twee miljoen gulden aan die behoeftigen verstrekt. Naar ons denkbeeld evenwel, zou men moeten vragen: welke belastingen kan ik met een offer van twee miljoen afschaffen of wijzigen; zó dat ik den meesten arbeid bevrijde van knellende banden; zó dat ik de meeste productie, de verkrijging van nieuwe rijkdommen, bevorder; zó dat ik de nijverheid, en ook den handel, den geheelen in- en uitvoer het meest van belemmeringen verlos?

Ieder gevoelt het groote verschil van beginsel. Niet om aan de behoeftigen een paar miljoen te schenken, waarvan de uitkomst alleen wezen zou, dat zij die twee miljoen 's jaars meer verkeerden; maar om te zorgen, dat door een offer van twee miljoen eene tien- ja twintigvoudige productie mogelijk worde, behoort men belasting af te schaffen. En het middellijk gevolg van het laatste beginsel is daarbij oneindig voordeliger, ook voor de arbeidende klassen, even als voor de geheele maatschappij. Want het spreekt wel van zelf, dat wanneer met een offer van 2 miljoen eene nieuwe productie van twintig of meer miljoen kan worden verkregen, dit oneindig gunstiger uitloeft op alle klassen der maatschappij, en de waarde van allen arbeid meer verhoogt, dan wanneer men eenvoudig die 2 miljoen aan zekere klassen wegchenkt om ze door hen te doen verteren, zonder dat daarvoor eenige nieuwe productie, eenige nieuwe rijkdom in de plaats treedt.

Wat is eigenlijk het groote geheim van dien zonderlingen voortsped van Noord-Amerika? Wat geeft daar aan allen arbeid zó hoge waarde, in weerswil van een conourrentie, waarvan wij hier te lande nog geen begrip hebben? Het is eenvoudig dit: dat alle arbeid er vrij is. Dat een ieder kan werken naar zijn welbehagen, zonder in allerlei vormen en banden te worden gewrongen; dat elke tak van handel en nijverheid geheel vrij is in zijne beweging en zijn eigen weg kan gaan. Engeland heeft dat geheim afgezien en doet zijn best om het allengs toe te passen, terwijl het reeds van zijne eerste pogingen de schoonste vruchten inoogst. Niet enkel het handelsverkeer, maar de arbeid in zijn geheelen omvang behoort zooveel mogelijk vrij te zijn; en dit moet het streven zijn waarnaar wij ons, door eene hervorming van ons belastingstelsel, te richten hebben.

Dat einde kan bij de groote behoeften onzer schatkist, zeker niet op eens worden verkregen. Maar men kan er allengs toe naderen, en met dat einddoel voor oogen, zijne maatregelen beramen. Men kan een stap nader komen; en de eenige vraag is: hoe begin ik het best? hoe leg ik het best een goeden grondslag, om daarop voort te bouwen?

Het gevolg van vrijmaking van arbeid, van het scheppen van productieve kracht, is ongetwijfeld, dat de arbeidende klassen er wel bij waren. Want juist zij geraken het allereerst in de gelegenheid, hunnen arbeid te doen gelden en er de vruchten van te genieten. Maar dit is slechts een gevolg; en zó er eene belasting af te schaffen ware die alleen de rijke standen in staat stelde eene nieuwe productie van 100 miljoen jaarlijks te verkrijgen; wij zouden zeggen: Schaf die belasting af. Want het moet alleen te doen zijn om de meest mogelijke productie te verkrijgen, het nationaal kapitaal te meest te verrijken, overvloedig door middel van welke standen der Maatschappij dit geschiedt. Immers, zoo het nationaal vermogen jaarlijks met 100 miljoen werd verrijkt, zou van zelf, zoodra maar geene onnatuurlijke banden aan de regelmatige verdeling van den rijkdom in den weg staan, die rijkdom zijne kanalen vinden door alle klassen van burgers en overal tot het scheppen van nieuwe waarden, tot het bevredigen van bestaande behoeften leiden.

Het beginsel, dat de Regering voor het afschaffen van belasting op den voorgrond stelt, is valsch. Niet om eene aalmoes aan de behoeftigen, maar om vrijmaking van den arbeid is het te doen, waarvan van zelf het gevolg is, dat de behoeftigen oneindig meer gebaat worden, dan door alle giften der wereld.

Buitenland.

ALGEMEEN OVERZICHT.

Er is heden weinig nieuws mede te deelen. De toestand heeft sedert gister geene verandering ondergaan. De Engelsche en Fransche bladen deelen een groot aantal dépêches mede, die alle eene variatie op hetzelfde thema zijn.

De meeste Fransche bladen bepalen zich bij eene eenvoudige mededeeling der telegrafische dépêches uit Weenen, zonder er eenige uitlegging bij te voegen.

In Engeland hebben de vredelievende berigten over het algemeen een gunstigen indruk te weeg gebracht. Voor hen, die op den val van het ministerie speculeerden, waren die tijdingen minder aangenaam. Maar met uitzondering van de personen, die hun belang zoeken in de voortdoring van den oorlog, is men in Engeland zeer gezind om een eervolte vrede aan te nemen. De Czaar wordt echter van onoprechtheid in zijne beloevingen verdacht gemaakt. Er zijn sommigen, die meenen dat de laatste stappen van het Russische kabinet eeniglijk ten doel hebben, de zaken op het sleeptouw te houden.

Volgens de *Constitutionnel* zou de adhaesie door Prins Gortschakoff aan de uitlegging der vier waarborgen geschonken, niet gausch en al van alle voorbehoud ontdaan zijn; en zou er omtrent een paar punten wijziging verlangd worden, die echter volgens dat blad van weinig beteekenis zijn.

De *Constitutionnel* hecht ook weinig geloof aan de oprechtheid der bedoelingen des Czaars. Dat blad beschouwt het niet als onwaarschijnlijk, dat hij de overeenstemming tusschen de Deutsche en Westersche mogendheden een nieuwen hinderpaal zou willen in den weg stellen, om inmiddels tijd te winnen ten einde zich op den aanval tegen Oostenrijk voor te bereiden. Wel is deze opmerking in den voorin eener vraag ingekleed, maar er is toch duidelijk uit op te maken, dat de *Constitutionnel* onder de ongeloofigen behoort, die geen waarde hechten aan de verklaring van 7 Januarij.

Zoo geraakt men als 't ware in een doolhof. Den 28 Dec. zeide men tot Rusland: Neem enkel en alleen de uitlegging der vier waarborgen aan; dan zijn wij bereid om met u te onderhandelen.

Rusland antwoordt: Welnu, ik neem de uitlegging aan. De vredesonderhandelingen zullen dus hervat worden? Neen, zeggen de dagbladen; want wie waarborgt ons voor de oprechtheid der verklaring van Rusland? Men begrijpt, dat het op die wijze moeilijk wordt verder te komen; want hoe is het ooit te bewijzen, dat de bedoelingen van Rusland al dan niet oprecht zijn.

Het geldt hier eene questie van bedoelingen, welke de Czaar alléén kent. Zoo doende wordt de oplossing der vraag onmogelijk gemaakt; want men vraagt nu niet meer naar handelingen, maar eeniglijk welke zijn de bedoelingen?

Gister reeds is door ons in een telegrafisch dépêche medegedeeld, dat er sprake was van de staking der vijandelijkheden gedurende den tijd dat er onderhandeld wordt.

Mogt dit berigt zich bevestigen dan veranderen de zaken geheel en al van gedaante; dan wordt het tot stand komen van den vrede tevens meer waarschijnlijk.

De Spaansche Cortes hebben de beraadslagingen over de Koninklijke sanctie voortgezet.

Wij hebben gister reeds doen kennen de drie verschillende opinien, welke in deze zaak openbaar gemaakt werden.

Het gevoelen van hen, die voor algeheele opheffing der sanctie waren, vond geen bijval en een voorstel in dien geest, werd dan ook verworpen.

Eene beslissing is tot dusverre omtront deze zaak nog niet genomen.

De *Pacific* heeft berigten uit New York van den 28 December aangebragt.

De beraadslagingen van het congres waren slechts van plaatselijk belang.

Het comité voor de buitenlandsche zaken der kamer van vertegenwoordigers stelde voor, den president te magtigen om der oorlogvoerende mogendheden zijne bemiddeling aan te bieden, en wel op eene wijze, welke het meest geschikt is om tot den vrede te leiden.

In den Senaat heeft de heer Glass een voorstel gedaan strekkende tot afschaffing der slavernij op het gansche grondgebied der Amerikaansche bezittingen.

De ratificatie van het tractaat met de Dominikaansche republiek is uitgesteld tengevolge van dan ondervonden tegenstand van de Fransche en Engelsche consuls.

Het Russische vaartuig *Kamtschatka* is te San Francisco aangekomen na aan de vervolging der geallieerden ontsnapt te zijn.

Het bevestigd zich, dat de regering der Vereenigde Staten het eiland Gallapagos heeft aangekocht.

De regering van Nieuw Grenada heeft belangrijke overwinningen op de oproerlingen behaald.

Berigten uit Perou melden, dat de regeringstroepen de oproerlingen geslagen hebben, die 1200 man verloren.

Het parlement van Canada is den 18 December gesloten.

ENGLISCHE POST.

Men kan zich moeilijk een denkbeeld vormen van den indruk, welken hier is te weeg gebracht door het berigt, dat de keizer van Rusland aan prins Gortschakoff toestemming verleend heeft, om de adhaesie van Rusland te schenken aan de vier waarborgen, vervat in het protocol; den 25 December dien prins medegedeeld door de vertegenwoordigers der geallieerde mogendheden.

Het publiek aarzeld aanvankelijk, aan dat berigt geloof te hechten; maar spoedig bevestigde een regen van dépêches uit Weenen dit belangrijke feit.

Het berigt werd algemeen gunstig ontvangen; echter niet door hen, die vooraf reeds op den val van het ministerie speculeerden.

Hoezeer de geestdrift voor de zaak, die tot den oorlog aanleiding gaf, hier zeer groot is, is het volk nochtan bereid om de grootste opofferingen te doen, ter bevrijding van een oorlog, waarin het door de omstandigheden werd gewikkeld; althans zoo er een eervolte vrede kan worden tot stand gebracht.

Het verdient echter opmerking, dat zich eenige vrees openbaart ten aanzien van de oprechtheid der bedoelingen van

Russische kabinet. Men vermoedt dat de stap, dien het thans doet, slechts een voorwendsel is om de zaak op de lange baan te schuiven; en om het verdrag van 2 December alle kracht te doen verliezen.

Moeijelijk is echter aan die veronderstelling geloof te hechten; omdat Rusland zeer bekwame Staatslieden bezit, die zeer goed onderrigt zijn omtrent den geest, welke in Engeland heerscht.

Er is, gelijk wij reeds opgemerkt hebben, eene klasse, welke door de vredelievende berigten is te leur gesteld in hare verwachtingen. Het zijn zij, die op den val van het Ministerie gerekend hadden. Indien het berigt van ernstig gemeende vredelievende onderhandelingen zich bevestigt, dan zal hunne hoop in rook verdwijnen, daar, in dit geval, althans voor eenigen tijd, het levensbehoud van het Ministerie weder verzekerd is.

De gebreken in onze militaire administratie, die men, ten onrechte als eene beschuldiging tegen het Ministerie heeft doen gelden, zonder zich de moeite te getroosten om tot de aanvankelijke oorzaken op te klimmen, zullen blijven bestaan. Maar John Bull vergeeft gaarne, zoo hij een eervolten vrede kan erlangen.

Men moet nogtans niet gelooven, dat de aanneming door Rusland der uitlegging van de vier waarborgen, hier met vreugde is vernomen. Dit was het heerschend gevoelen niet. De Engelsche natie beschouwt het oorlogvoeren als eene treurige noodzakelijkheid, maar tevens als een plicht. Zij strijdt niet om te strijden, zooals veeleer gedaan werd. Men is ook den oorlog niet zat; maar het berigt van 6 Januarij is niet voldoende vernomen; omdat men daaruit hoop putte op een eervolten vrede, als een wettig en natuurlijk gevolg van den oorlog.

Zoolang de bestaande onzekerheid voortduurt, blijft de binnenlandsche staatkunde sluimeren, om bij heropening van het parlement weder uit den slaap gewekt te worden.

Lord Raglan heeft den 29 December een dagorder tot het leger gerigt, om het; namens H. M. de Koningin, geluk te wenschen, ter zake van den slag bij Inkermann, en tevens heeft hij kenbaar gemaakt het besluit van H. M., tot daarstelling van eene medaille, bestemd voor allen, welke aan dien slag deel genomen hebben.

De beschikking van den Paus, ten aanzien der onbevleete ontvangenis, maakt veel indruk. Te Rennes is Zondag j. een feest gevierd, welke tot nog toe hier te lande zonder voorbeeld was. Er is eene collecte uitge-schreven, om de openbare gebouwen te illumineren. Ieder grondeigenaar gaf 50 à 100 gl., en er is op die wijze meer dan vijftig duizend guldens bijeengebragt. Ieder huis, ja zelfs de meest schamele woning was verlicht. Het beeld van Maria werd op een voetstuk geplaatst, waaraan ongeveer 8000 ten koste gelegd is.

FRANSCHÉ POST

Er is nog weinig te zeggen omtrent de gevolgen der belangrijke conferentie van 7 Jan. De Keizer van Rusland heeft zijne adhaesie geschonken aan de uitlegging der vier waarborgen; dit is een onloochenbaar feit en de uitnodiging tot den Ottomannischen minister gerigt ter bijwoning der conferentie bevestigt het nog meer. Het zou ge-waagd zijn, dit reeds als een waarborg voor den vrede te beschouwen; maar het zou aan den anderen kant ook onredelijk zijn, daarin niet een lichtstraal van hoop te willen erkennen.

De oorlogzuchtige toon der toespraak van den Keizer tot de keizerlijke garde, welke, natuurlijk van den kant der troepen vele hoerak's heeft uitgelokt, scheen sommigen van dien aard toe, dat de kans van vrede daardoor eenige wijziging zou ondergaan. Doch de oorzaak hiervan is aldus te verklaren: Men was overeengekomen, dat de oorlogs-veiligingen gedurende de onderhandelingen niet gestaakt zouden worden; daarom kon de Keizer geene andere taal spreken tot mannen, wier taak geheel onafhankelijk moet blijven van de onderhandelingen, welke te Weenen plaats hebben.

De divisie-generaal Niel, een zeer geacht officier, die te Rome en te Bomarsund zijner dapperheid gaf, zou dezer dagen naar de Krim vertrekken. Dit is een bewijs te meer, dat men geen kans verliezen wil, om de inneming van Sebastopol gewigt te doen bijzetten op de weeg-schaal der diplomatie.

Maar indien de conferentie de krijgsvieringen der oorlogvoerende mogendheden nu al niet zullen doen staken, is het toch waarschijnlijk, dat Oostenrijk geen werk-dag-deel in den strijd zal nemen voor en aler alle loop op vrede in rook is verdwenen.

Dit is dus op zich zelf reeds een gedeeltelijke wapen-stilstand, welke Rusland wordt vergund, en deze niet on-gegronde hoop heeft invloed kunnen uitoefenen op de be-sluiten van den Czaar, met betrekking tot het aan Prins Gortschakoff gezonden onverwacht bevel tot ondérhan-deling.

Prins Napoleon zou den 25 dezer te Parijs terug-keeren. De prins bevindt zich bij voortdurende in ziekelijken toestand. Graaf Morand, ordonnance-officier van Z. K. H. Prins Jerome, heeft aan diens zoons het bevel overgebragt om terug te keeren.

De inschrijving voor de leening moet het gevraagde be-drag reeds overtroffen hebben door de inschrijving van 500 francs; te Parijs alleen had men tegen 500 francs reeds voor 80 miljoen francs ingeschreven.

De wijziging van den abt Sibour is, tengevolge der on-geveerdheid van dien prelaat, uitgesteld.

De wet op de recrutering is niet ingetrokken; zij is enkel gewijzigd. Men zegt, dat de maarschalk Magnan en den Keizer zich met nadruk tegen enkele bepalingen dier wet verkeerd hebben en dat daarop eenige artikelen eene wijziging hebben ondergaan.

Ziethier een merkwaardig verschijnsel, dat ver-melding verdient in de jaarboeken der letterkunde.

Men spreekt altijd van de ellende der letterkundigen. Voor zoo verre de letterkundigen betreft mag het waar zijn, dat zij meestal in lagchelijken toestand verkeerden; maar het beroep op zich zelf schijnt meerdere welvaart op te leveren. Een letterkundige schreef dezer dagen: «Wij leenen de regering geld» en in zekeren zin heeft hij waarlijk regt. De maatschappij van letteren en kunsten heeft, inderdaad, ten laste der algemeene kas voor honderd duizend francs in de nationale leening ingeschreven.

Ziet hier in zijn geheel de redevoering, welke door den Keizer is uitgesproken bij gelegenheid der uitreiking der vaandels aan de Keizerlijke garde:

Soldaten!
Het Fransche volk heeft door zijn Souvereinen wil vele zaken doen herleven, welke men voor altijd dood waande, en thans is het Keizerrijk weder hersteld. Er bestaan nauwe betrekkingen met onze oude vrienden. De Fransche vlag wappert met eere in die verre plaatsen, welke onze arenden, in hunnen stouten vlugt nog niet bereikt hebben.

De Keizerlijke garde, welke onze militaire eer en roem zoo waardig vertegenwoordigt omringt hier, gelijk veeleer, liaren Keizer, denzelfde uniform dragende en met hetzelfde vaandel; maar vooral met dezelfde gevoelens van toewijding aan het vaderland in het hart. Ontvangt dan die vaandels, welke u tot de overwinning zullen leiden, gelijk zij uwe vaders, daarheen geleid hebben en zulks ook met uwe krijgsmakkers thans het geval is. Welan neemt uw aandeel in de gevaren, welke nog overwonnen, en den roem, die nog behaald kan worden. Weldra zult gij den doop, dien gij verlangt ontvangen hebben, en zult ge medege-werkt hebben om onze arenden op de muren van Sebastopol te planten.

Na die redevoering klom Z. M. van zijn paard af en overhandigde de vlaggen aan de kolonels, welke het bevel voeren over de grenadiers en de voltigeurs.

H. M. de Keizerin, welke op het balkon stond, begaf zich toen naar het caré en ging die aan den arm des Keizers rond. HH. MM. bleven onderscheidene malen stil staan ten einde het woord te rigten tot de soldaten. Bij het zien der gemoedsaandoening der Keizerin verdubbelden de sol-daten hunne kreten van toewijding.

Men verneemt, dat de Fransche troepen, welke te Rome zijn, verminderd zullen worden, in eene zoodanige mate als met de veiligheid is overeen te brengen. De Keizer heeft bepaald, dat het cijfer der Fransche troepen die te Rome blijven, vooreerst niet minder dan 3,500 man zal bedragen.

Men verneemt dat de heeren Ingres, Scheffer, P. Delaroche, Eugène, Delacroix en Horace Vernet fraaie schildertijen onder handen hebben, welke de wan-den der algemeene tentoonstelling versieren zullen.

Het tentoonstellingsgebouw is genoegzaam voltooid; steeds liedt de plaatsing van alle voorwerpen moeijelijk-heden aan. Men weet nog niet waar zij allen zullen geplaatst worden. Er zijn sommige departementen, aan welke nauwelijks een veertigtal ellen lengte is toegestaan. De vraag is gerezen of al de voorwerpen der Zollverein naast en door elkander geplaatst zullen worden, dan wel of iedere staat afzonderlijk zal vertegenwoordigd worden, gelijk zulks ter Londensche tentoonstelling het geval was. Saxon voor er zich vooral tegen verklaard hebben, dat zijne voorwerpen naast die van de Zollverein geplaatst werden, daar zij — hoezeer weinig in getal — zich door uitstekende hoedanigheid zullen onderscheiden. Zoo moet, onder anderen, de linnen-fabrikatie van Saxon aller voort-treffelijkst zijn. En uithoofde van die beroemdheid, willen de Saxische fabrikanten niet, dat hunne voortbrengselen zouden verward worden met die der Duitschers.

Eene nota over het lot van sir John Franklin en zijne 137 toetgenooten, deelt tevens een staat mede der kosten van de verschillende expedities om dien moedigen reiziger op te zoeken, en wel sedert 1843 tot in het vorig jaar. Een en veertig vaartuigen werden voor dit loffelijk doel gebezigd, en de reiskosten waren 25,011,650 francs.

De regering heeft een onderzoek ingesteld omtrent den toestand der spoorwegen, en zulks naar aanleiding der veelvuldige ongelukken, welke daarop voortvallen. Volgens een verslag van eene voor die zaak benoemde commissie, zouden de spoorwegen op verschillende plaatsen verbetering en herstel noodig hebben.

Binnenland.

Gravenhage, 13 Januarij.

Z. M. heeft goedgekeurd de beroepingen van predikanten, uitgebragt door de kerkeraden: van de Herv. gem. te Hall, op J. Noordink, candidaat bij het provinciaal kerkbestuur van Gelderland; van de Nederd. Herv. gem. te Amsterdam, op H. Steenberg, predikant te Schiedam; van de Remonstrantsch-Geroform. gem. te Nieuwkoop, en Zeevenhoyen, op H. L. Kruseman, predikant te Zevenhuizen en Bleiswijk.

Z. M. heeft 1° aan Hoogstez. kamerheer in buitengewone dienst, den gepensioneerden kolonel der artillerie W. baron Ben. inck, vergunning verleend, de activiteits-uniform van het wapen der artillerie te blijven dragen; en 2° benoemd tot eersten luit. kwartierm. bij het 1ste reg. vesting-artillerie jbr. F. van Bevervoorde, van het 2de reg. bij het 5de regem. infant den 2den luit. kwartierm. M. A. J. B. van Oijen, van het 1ste regem.

Wij vernemen, dat, ter vervanging van den heer de Man, overleden, onderscheidene kies-vereenigingen in het district Almelo den heer mr. G. M. van der Linden, alhier, gekozen hebben tot kandidaat voor het lidmaatschap van de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

De kapitein ter zee Smith van den Broecke, heeft korten tijd in de residentie doorgebragt. Naar men verzekert, ziet men spoedig zijne benoeming tot Minister van Marine te gemoet.

Gisteren middag heeft het hoofdbestuur, der maatschappij van weldadigheid, zich in het hôtel de l'Europe aan een luisterrijk diner vereenigd, dat met de tegenwoordigheid van Z. K. H. prins Frederik werd vereerd.

Het diplomatiek diner, dat gisteren door den heer de Belmont, minister resident der Vereenigde Staten alhier, gegeven werd, was een der prachtigste, dat nog immer in de residentie heeft plaats gehad. Het werd door al de leden van het corps diplomatiek bijgewoond, met uitzondering van den graaf von Lomonssoff, die door ongesteldheid verhinderd werd daarbij tegenwoordig te zijn. Ook de minister van Staat en van Buitenlandsche Zaken, de heer van Hall, woonde dit diner bij.

De heer baron d'André, minister van Z. M. den Keizer der Franschen bij het Nederl. Hof, zal aanstaanden Dondertag een groot diplomatiek diner geven.

Het Bestuur der Koninklijke Nederlandsche maatschappij tot aanmoediging van den tuinbouw, onder bescherming van Z. M. den Koning, heeft ter kennis van hare leden gebragt: 1° dat het Z. M. den Koning goedgunstig behaagd voor de twaalfde tentoonstelling, in April 1855 te 's Gravenhage te houden, ter beschikking te stellen eene gouden medaille ter waarde van f 90. Z. M. heeft bepaald, dat die medaille zal worden uitgereikt aan den bekroonden inzender van de grootste verzameling gewassen uit de Nederlandsche kolonien, die producten geven voor den handel en de industrie, met bijvoeging van de producten zelve (no. XIV van het programma). 2° dat het H. M. de Koningin goedgunstig heeft behaagd, voor dezelfde tentoonstelling, uit te loven eene gouden medaille. Het bestuur heeft bepaald, dat die medaille zal worden uitgereikt aan den bekroonden inzender van de 30 stuks verschildende oranjerie- en warme kastplanten (no. I van het programma).

Door eene der Kamers van koophandel en fabrieken, in deze provincie zijn eenige opmerkingen gemaakt, ten aanzien van de maandelijks aan haar verstrekt wordende opgaven der katoenen goederen, ter verzending naar Ned. Oost-Indie bestemd, getrokken uit de certificaten van oorsprong, waaraan het visum van het Departement van Kolonien is verleend geworden; zijnde in den bedoelden staat eene meer duidelijke en naauwkeurige omschrijving wenschelijk geoordeeld, zoo ten aanzien van gedrukte, geverwde en weef- als van Adriaanappelrood geverwde en gedrukte goederen. Tot dat einde is het noodig geoordeeld, dat door de fabrikanten, bij het opmaken der certificaten van oorsprong, eene juiste benaming en eene meer stelselmatige opgave van de soorten der door hen vervaardigde artikelen worde in acht genomen, en zulks in verband met de wijze van verkoop in Oost-Indie. De Minister van Kolonien zich hiermede hebbende vereenigd, heeft de Staatsraad Commissaris des Konings in Zuidholland bij circulaire van 6 Januarij j. de plaatselijke besta- ren uitgenoodigd, om, in overeenstemming met de daarbij betrokene fabrikanten, voortaan de certificaten van Nederlandschen oorsprong, zoodanig in te rigten, dat deze duidelijk aanwijzen: 1o. voor geverwde katoenen, de kleur (bestaande hoofdzakelijk in blaauw en oranje), terwijl de adriaanappelrood geverwde katoenen afzonderlijk zullen behooften vermeld te worden; 2o. voor gedrukte katoenen de juiste benaming der soort; 3o. voor alle soorten van doeken, hetzij gedrukte, hetzij geweven, de oorsprong enkel dozijngewijze; 4o. voor slendangs, sarongs, kajupandjans, hetzij gedrukte, hetzij geweven, de oorsprong per corge (zijnde 20 stuks); en 5o. voor garen, de hoeveelheid (duidelijk omschreven in kleur) alleen in wrongen.

Men verzekert, dat het 2de regement dragonders, thans in deze residentie in bezetting, tegen de maand Mei aanst. deze stad zou verlaten en door een ander regement vervangen worden.

De Minister van Financien, gelet op de missives van twee der heeren Arrondissements-directeurs der directe belastingen enz. betreffende de toepassing der accijns wet op zekere soort van brandstof, briquets genaamd. En in aanmerking nemende, dat de zoodaangaande briquets, als zijnde vierkant van vorm en van niet onbeduidende grootte ongeschikt zijn om bij wege van storting in de maat te kunnen worden gemeten, en dan ook in den handel bij het gewigt of per stuk verkocht worden, dat zij aan den anderen kant niet met schalkolien kunnen worden gelijk-gesteld en als zoodanig belast, temits zij een fabrikaat slaarstellen, vervaardigd uit zeer fijne gruis-kolen, veen-specie, hout enz. is besloten worden aangenomen, dat eene Nederlandsche maat gevuld met briquets, eene wigt hebdt van ongeveer 30 ponden. Heeft hij resolutie van 30 December ll. no. 6 goedgevon-

